

Americká elita proti zbytku světa

Thierry Meyssan

2.8.2017

Americká vládnoucí třída se cítí být ohroženou mezinárodními změnami vyvolanými prezidentem Trumpem. Sjednotila se, aby ho donutila dát se pod dohled Kongresu. V zákonu, který byl schválen téměř jednohlasně, opětovně zavedla sankce proti Severní Koreji, Íránu a Rusku a narušila investice Evropské unie a Číny. Pro ně je klíčovým zablokovat prezidentovu politiku spolupráce a rozvoje a vrátit Wolfowitzovu doktrínu konfrontace a lenního práva.

Je to bezprecedentní skandál. Generální tajemník Bílého domu Reince Priebus byl součástí komplotu, jehož cílem bylo destabilizovat prezidenta Trumpa a připravit jeho oslabení. Tento komplot byl zdrojem denních úniků, které komplikují politický život Spojených států, obzvláště těch, kteří jsou součástí údajného týmu tajné spolupráce Trumpa a Kremlu (1). Tím, že to prezident Trump ignoroval, se dostal do konfliktu s elitou Republikánské strany, jejíž je Priebus bývalým prezidentem.

Poznamenejme, že žádný z úniků týkajících se agend a kontaktů mezi zmíněnými nebyl podložen sebemenším důkazem potvrzujícím tato obvinění.

Reorganizace Trumpova týmu, která následovala, byla zcela ke škodě republikánských osobností a ku prospěchu vojenských činitelů, kteří se staví proti poručnictví deep state. Uzavřená aliance – která z obtížné situace maximálně vytěžila – Republikánské strany s Donaldem Trumpem během inauguračního sjezdu 21. července 2016, je nyní bezcennou. Proto čelíme rovnici, se kterou jsme začali – na jedné straně outsiderský prezident „amerického lidu“, a na druhé celá washingtonská vládnoucí třída, podporovaná deep state (což znamená tou částí vlády, pověřenou kontinuitou státu a stojící mimo politické střídání).

Je zjevné, že tato koalice je podporována Británií a Izraelem.

Takže co se stát mělo, stalo se – demokratičtí a republikánští vůdci dospěli k dohodě mařit zahraniční politiku prezidenta Trumpa a zachovat si své imperiální výhody.

Aby to mohli učinit, přijali, v Kongresu, 70-stránkový zákon, který oficiálně zavedl sankce proti Severní Koreji, Íránu a Rusku (2). Text jednoznačně uvádí, že všechny ostatní státy na světě musí tato komerční omezení respektovat. Sankce se proto týkají stejně tak i Evropské unie a Číny, jako států uvedených oficiálně.

Pouze pět zástupců se od této koalice distancovalo a hlasovalo proti zákonu – poslanci Justin Amash, Tom Massie a Jimmy Duncan, a senátoři Rand Paul a Bernie Sanders.

Ustanovení tohoto zákona víceméně zakázala výkonné složce jakýmkoliv způsobem zmírnit komerční omezení. Teoreticky má proto Donald Trump svázané ruce i nohy. Samozřejmě, že může použít své veto, ale podle ústavy by pak Kongresu stačilo znovu odhlasovat text ve stejném znění a prezidentovi to tak vnutit. Ten jej proto podepíše, aby se vyhnul tomu, že bude předvolán před Kongres. V příštích několika dnech budeme tedy svědky války nemající obdoby.

Politické strany Spojených států mají v úmyslu zničit „Trumpovu doktrínu“, podle které se musí Spojené státy vyvíjet rychleji, než ostatní státy, aby si zachovaly světové vedení. Naopak mají v úmyslu obnovit „Wolfowitzovu doktrínu“ z r. 1992, podle které si musí Washington zachovat svůj náskok před zbytkem světa tím, že bude bránit rozvoji všech potenciálních konkurentů (3).

Paul Wolfowitz je trockista, který pracoval pro republikánského prezidenta Bushe staršího a pomáhal mu s válkou proti Rusku. O deset let později se stal náměstkem ministra obrany, za Bushe mladšího, a pak prezidentem Světové banky. Vloni podpořil demokratku Hillary Clinton. V r. 1992 napsal, že nejnebezpečnějším konkurentem Spojených států je Evropská unie a že Washington by ji měl zničit politicky, a dokonce i ekonomicky.

Nový zákon zpochybňuje vše, čeho Donald Trump dosáhl během posledních šesti měsíců, především boj s muslimským bratrstvem a jeho džihádistickými organizacemi, přípravy na nezávislost Donbasu (Maloruska) a opětovné otevření Hedvábné stezky.

Jako první odvetné opatření požádalo Rusko Washington, aby snížil počet svých zaměstnanců na velvyslanectví v Moskvě na úroveň ruského velvyslanectví ve Washingtonu, jinými slovy na 455 lidí, a vypovědělo 755 diplomatů. Tím nám chce Moskva připomenout, že dokonce i kdyby zasahovala do americké politiky, není její zasahování ničím proti významu amerického zasahování do ruského politického života.

Když už jsme u této problematiky, již 27. února ministr obrany Sergej Šojgu oznámil Dumě, že ruské ozbrojené síly jsou nyní schopny organizovat „barevné revoluce“, tedy zaostaly za Spojenými státy o 28 let.

Evropané nyní s údivem zjišťují, že jejich přátelé ve Washingtonu (demokraté Obama a Clinton, republikáni McCain a McConnell) právě zarazily veškeré naděje na růst v rámci Unie. To je zajisté obrovský šok, ale přesto zatím nebyli schopni připustit, že údajně „nepředvídatelný“ Donald Trump je ve skutečnosti jejich nejlepším spojencem. Zcela zaraženi hlasováním, které zachmuřilo jejich letní prázdniny, zaujali Evropané „vyčkávací“ pozici.

Pokud nebudou reagovat okamžitě, společnosti, které investovaly v Evropské unii do řešení energetických dodávek, jsou nyní zruinovány. Winterstahl, E.ON Ruhrgas, N. V. Nederlandse Gasunie a Engie (bývalá GDF Suez) byly zapojeny do zdvojnásobení kapacity plynovodu North Stream, který je nyní Kongresem zakázán. Přišly nejen o právo reagovat na americká výběrová řízení, ale přišly rovněž o svá aktiva ve Spojených státech. Mají zakázán vstup do mezinárodních bank a nesmí vykonávat své aktivity mimo Unii.

V tuto chvíli vyjádřila své zmatení jen německá vláda. Nevíme, jestli bude schopna přesvědčit své evropské partnery a vyburcovat Unii proti americké vrchnosti. Takováto krize nikdy předtím nenastala a v jejím důsledku neexistuje žádný referenční bod, který by nám umožnil předjímat věci budoucí. Je pravděpodobné, že jistí členové Unie budou bránit americké zájmy – ti, kteří smýšlejí jako Kongres, proti svým evropským partnerům.

Spojené státy, jako každý jiný stát, mohou zakázat svým společnostem obchodovat se zahraničím a zahraničními společnostmi. Ale podle Charty OSN nesmí svoji volbu vnucovat spojencům a partnerům. Avšak přesně toto dělaly od zavedení svých sankcí vůči Kubě. V té době, pod vlivem Fidela Castra – který nebyl komunistou – zahájila Kubánská revoluční vláda agrární reformu, proti které se Washington postavil (4). Členové NATO, které tento malý karibský ostrov naprosto nezajímal, poslechli jako švýcarské hodinky. Stále více Západ, zahleděný do sebe, považoval za normální nechat vyhladovět jakýkoliv stát, který vzdoroval jeho všemocným lenním pánům. Takže zde, poprvé, je Evropská unie zasažena systémem, který pomáhala stvořit.

Více než kdy jindy nabývá konflikt mezi Trumpem a elitou kulturní formy. Staví potomky přistěhovalců, kteří přišli hledat „americký sen“, proti puritánům z Mayflower (5). To je, například, kořenem pomlouvání mezinárodního tisku, za používání vulgárního jazyka, nového muže zodpovědného za komunikaci Bílého domu, Anthony Scaramucciho. Doposud neměl Hollywood sebemenší problémy s manýry newyorských podnikatelů, avšak náhle je tento hrubý jazyk prezentován jako neslučitelný s výkonem moci. Jen prezident Richard Nixon takto mluvil, a byl donucen FBI rezignovat, kdy tato zorganizovala skandál Watergate, aby ho sesadila. Nicméně všichni nyní souhlasí, že to byl skvělý prezident, který skoncoval s vietnamskou válkou a nastolil rovnováhu v mezinárodních vztazích s Čínskou lidovou republikou, konfrontovanou se SSSR. Je překvapivé vidět, jak tisk staré Evropy přijímá tento náboženský puritánský postoj ke slovníku Scaramucciho, aby mohl odsuzovat politickou kompetenci týmu Donalda Trumpa; a samotný prezident Trump by ho odexpedoval, těsně po jeho jmenování.

Ale za tím, co může vypadat jen jako pouhý třídní boj, je v sázce budoucnost světa. Buď budou vztahy plně konfrontace a nadvlády, nebo spolupráce a rozvoje.

1. [“State Secrets : How an Avalanche of Media Leaks is Harming National Security”](#), Senate Homeland Security and Governmental Affairs Committee, July 6, 2017.
2. [H.R.3364 - Countering America's Adversaries Through Sanctions Act](#)
3. « US Strategy Plan Calls For Insuring No Rivals Develop », Patrick E. Tyler, New York Times, March 8, 1992. The daily NYT also publishes large extracts from Wolfowitz's secret report on page 14 : « Excerpts from Pentagon's Plan : "Prevent the Re-Emergence of a New Rival" ». Further information is provided in « Keeping the US First, Pentagon Would preclude a Rival Superpower » Barton Gellman, The Washington Post, March 11, 1992.
4. [“The Biggest Theft Committed by One Sovereign State against Another”](#), by Jorge Wejebe Cobo, Translation Anoosha Boralessa, Cuban Agency News , Voltaire Network, 21 July 2017.
5. [“United States - reformation or fracture?”](#), by Thierry Meyssan, Translation Pete Kimberley, Voltaire Network, 26 October 2016.

[The US establishment against the rest of the world](#) vyšel 1. srpna 2017 na [voltairenet.org](#). Překlad v ceně 548 Kč Zvědavec.

URL adresa článku:

<http://www.zvedavec.org/komentare/2017/08/7335-americka-elita-proti-zbytku-sveta.htm>